

'HET ZIJN GEWETENLOZE **MOORDENAARS**'

KRAAIENJAGERS VOGELVRIJ VERKLAARD

Het uitroeien van dertig Indische huiskraaien in Hoek van Holland is voor de jagers van Duke Faunabeheer een waar **hoofdpijndossier**. De vogels zijn hen voortdurend te slim af en woedende actievoerders doen er alles aan om het schietwerk onmogelijk te maken.

Door **Jordi Kloos** Fotografie **Taco van der Eb**

JAGER ARIE DEN HERTOEG

Ik hou en weet meer van dieren dan de
gemiddelde dierenbeschermers.

'Die zit er goed voor,' fluistert jager Arie den Hertog over de niets vermoedende kraai die vanaf een hoogspanningskabel bij het station van Hoek van Holland de rustig op gang komende ochtendspits aanschouwt. Zodra de sprinter van het perron vertrekt, maakt hij zich vanaf de bestuurdersstoel van zijn onlangs aangeschafte zwarte Ford Transit klaar om aan te leggen.

De loop van zijn gun rust op de bovenkant van het zojuist geopende zijportier. Hij zet de kolf tegen zijn schouder, knijpt zijn ogen samen terwijl hij door de richtkijker zijn doel in het vizier probeert te krijgen en buigt nog ietsjes naar voren om zijn schietpositie te optimaliseren.

TUUUUUUUUUT!!!

galmt er enkele seconden keihard over het station.

Met een beschaamd lachje haalt Arie zijn elleboog van het stuur, waarna het

geluid van de toeter plaatsmaakt voor een luidkeelse alarmroep van de kraai die weet dat er stront aan de knikker is en krijsend wegvliegt.

Het is de zoveelste keer dat een Hoekse huiskraai aan de jager weet te ontkomen. 'Ik hoopte voor het broedseizoen klaar te zijn, maar dat gaat denk ik niet meer lukken,' zegt de gefrustreerde Arie over de jacht op de dertig Indische huiskraaien die in de regio al veel stof hebben doen opwaaien.

INVASIEVE EXOOT

Na een jarenlange juridische strijd tussen de provincie Zuid-Holland en De Faunabescherming besloot de Raad van State eind vorig jaar dat de Hoekse kraaienkolonie mag worden uitgeroeid. De uit Azië afkomstige kraaiensoort staat te boek als een zogeheten invasieve exoot die schade toe zou kunnen brengen aan inheemse diersoorten zoals kauwtjes, kikkers en hagedissen.

Volgens De Faunabescherming en het plaatselijke actiecomité Red de Hoekse huiskraai zijn de uitheemse vogels, die vermoedelijk in 1994 per boot vanuit Azië in Hoek van Holland belandden, niemand tot last en sterven ze op den duur vanzelf uit, omdat de huidige populatie het resultaat is van twee decennia inteelt.

De genetische poule van de vogels is daarom te zwak om zich voort te kunnen planten. De hoogste bestuursrechter veegde deze argumenten van tafel en sinds half januari zijn de jagers van Duke Faunabeheer, gespecialiseerde vogel-uitroeiers, begonnen met het afmaken van de uitheemse kraaienkolonie.

HINDERLIJKE KOKMEEUWEN

Op de passagiersstoel naast de joviale spraakwaterferval Arie zit zijn vader Dick, een rustige, ingetogen man die in 1991 begon met het jachtbedrijf. Beiden staan bekend als problem solvers die hun vak verstaan. Duizenden overlastgevende nijlgansen, irritante stadsduiven

'ZE HERKENNEN MIJN BUS. IK BEN GEWOON EEN SPELTJE VAN DE VOGELS, ZE LACHEN ME IN MIJN GEZICHT UIT'

en hinderlijke kokmeeuwen hebben reeds recht in de loop van Arie en Dick gekeken, met fatale afloop.

De moeizame missie om de Hoekse kraaienkolonie om te leggen, is dan ook een smetje op het track record van Arie en Dick, die intussen een nieuwe drive-by voorbereiden. 'We hebben deze klus zwaar onderschat. Ik begin zo langzamerhand gefrustreerd te raken,' zegt Arie wanneer een kraai hem voor de zoveelste keer die ochtend in de smiezen heeft en ervandoor gaat.

Eerdere pogingen om de dieren met tientallen vangkooien en schietnetten te vangen, leverden ook al weinig resultaat op. 'In twee maanden tijd heb ik er pas negen van de dertig kunnen afmaken. En het wordt met de dag moeilijker. Die beesten zijn zo uitgekookt. Ze herkennen mijn bus en weten precies op welke afstand ze moeten blijven om niet geraakt te worden. Ik ben op dit moment gewoon een speeltje van de vogels, ze lachen me in mijn gezicht uit. Maar ik ga door totdat ik ze allemaal heb.'

KUT, EEN KAUW

Niet alleen de beesten zelf, maar ook het plaatselijke actiecomité Red de Hoekse huiskraai bezorgt de jagers de nodige kopzorgen.

Toen Arie ongeveer een maand geleden per ongeluk een kauw in plaats van een huiskraai uit de

boom schoot, kreeg hij te maken met de boomlange 'Hoekenees' en actievoerder Michiel Frowein die met een end hout op hem af stormde.

'Ik had er net één afgeschoten en die bleef met zijn pootje aan een tak hangen. Er kwamen direct allemaal kraaien en kauwen op af. De kans dat je er twee binnen een minuut schiet, krijg je vrijwel nooit, dus ik legde aan en loste nog een schot. Kut, een kauw, dacht ik meteen toen ik de dode vogel naar beneden zag vallen. Dat zag die actievoerder ook

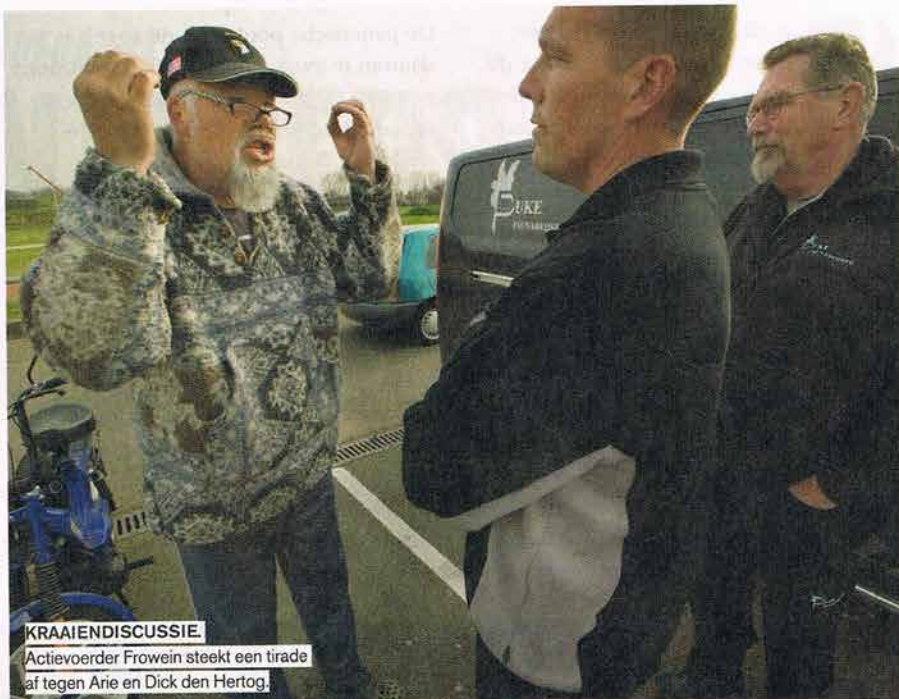
ACTIEVOERDER MICHIEL FROWEIN.
'Ze gaan roekeloos te werk en schieten eigenlijk op alles dat zwart is.'

en kwam met een stukkie hout verhaal halen.' 'Het zijn gewetenloze moordenaars,' raast de furieuze activist Frowein, gehuld in een groene legerbroek, een bruin lederen vliegeniersjack en een zwart petje. Met zijn witte ringbaardje, gouden ooring en kort opgeschoren kapsel zou hij zo door kunnen gaan voor de (nog ruigere) broer van Eric Corton.

COLLATERAL DAMAGE

Nieuwe Revu ontmoet hem samen met zes andere verontruste vogelliefhebbers twee weken eerder op een winderige hoek aan de rand van het natuurgebied waar de vogels sinds enkele maanden de kogel krijgen. 'In de uitspraak van de Raad van State staat dat ze de populatie moeten beperken. Duke roeit gewoon de hele kolonie uit. Ze gaan roekeloos te werk en schieten eigenlijk op alles dat zwart is. Niet alleen kraaien, maar ook kauwtjes moeten eraan geloven. Collateral damage, heet dat dan,' briest Frowein met rijkelijk veel consumptie.

'Ik ben met een stuk hout op hem af gegaan. Ik heb niet uitgehaald, maar achteraf gezien had ik dat misschien beter wel kunnen doen,' aldus de woeste actievoerder die dagelijks op zijn blauwe Tomos door heel Hoek van Holland patrouilleert in de hoop de jagers van Duke tegen het lijf te lopen. 'Ik heb al verteld dat het de volgende keer niet meer bij een dreigement blijft. Als ik daardoor in het gevang terecht kom, is dat maar zo.' Actievoerders, bedreigingen, vechtpartijen: jagers Arie en Dick hebben het allemaal al een keer meegemaakt. Hun bedrijfspand in Lelystad werd een aantal jaren geleden doelbewust in de as gelegd door leden van het Animal Liberation Front. In 2005 kreeg Arie het hele land over zich heen nadat hij tijdens een live uitzending van *Domino Day* op SBS6 een huismus een dodelijk schot toebracht. Duke Fauna-beheer kwam ook dit jaar in opspraak nadat de Partij voor de Dieren aangifte had gedaan tegen het bedrijf naar aanleiding van een uitzending van *De wilde keuken*. In het tv-programma is te zien hoe het bedrijf een groep Amsterdamse stadskuiven vangt waarna tv-kok Wouter Klootwijk er drie in een pan braadt. Vader en zoon Den Hertog hebben begrip voor de standpunten van hun tegenstanders, maar geven tegelijkertijd

'TOEN IK 8 JAAR WAS, DRAAIDE IK VOOR HET EERST DE NEK OM VAN EEN DUIF. NU IS HET MIJN WERK'

aan dat hun gedachtegoed vaak niet realistisch is. Dick: 'Wij maken dieren af die overlast veroorzaken of een gevaar zijn of kunnen zijn voor inheemse soorten. Die huiskraaien zorgen nu misschien nog niet voor problemen, maar moeten we dan afwachten totdat het een probleem is? Bij de nijlgansen en halsbandparkieten is er ook pas veel te laat ingegrepen. Die zijn nu niet meer uit te roeien.'

LUGUBERE HANDEL

Dat mensen de core business van Duke Fauna-beheer van dieren veelal bestempelen als lugubere handel van gewetenloze dierenbeulen schiet bij Arie in het verkeerde keelgat. 'Ik hou en weet meer van dieren dan de gemiddelde dierenbeschermer,' beweert de jager die en passant wel meedeelt dat hij ervan smult als hij een dier de nek omdraait. 'Ik ben geboren met een vangdrang. Toen ik 8 jaar was, draaide ik voor het eerst de nek om van een duif. Nu is het mijn werk. Als ik er één te pakken heb, dan geniet ik.' De oogst na een dag jagen, is tot ergernis van de jagers nul dode kraaien. Arie en Dick bergen net hun spullen op om

onverrichter zake richting hun zwaar beveiligde bedrijfspand in Lelystad te rijden, als actievoerder Frowein ineens voor hun neus staat. Een verhitte kraaiendiscussie op de parkeerplaats aan de boulevard van Hoek van Holland volgt. 'Je bent een zwakkeling, een watje. Je bent als de dood dat wij hier gaan liggen rollenbollen. Ik ga net zo lang door totdat je doorslaat en jij je vergunning kwijtraakt,' daagt Frowein Arie uit, die met zijn handen in zijn zakken de tirade aanhoort. Arie's opgewekte spraakzaamheid heeft plaatsgemaakt voor binnensmondse, korte antwoorden. 'Wij komen hier nooit uit,' deelt hij Frowein mee en stapt samen met zijn vader in zijn bedrijfsbus. Om er zeker van te zijn dat ze Hoek van Holland uit rijden, zet Frowein op zijn blauwe Tomos de achtervolging in. Als hij enkele minuten later met een grijns op zijn gezicht bij de parkeerplaats aankomt, relativeert hij de gewonnen slag. 'Ik weet ook wel dat we uiteindelijk deze strijd gaan verliezen, maar zo lang er hier nog kraaien rondvliegen, probeer ik het ze zo moeilijk mogelijk te maken.' **05**